

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/20/2015
Identifikačné číslo spisu: 6910010487
Dátum vydania rozhodnutia: 06.05.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6910010487.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného N. L. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, § 138 písm. d/, písm. f/ Trestného zákona a iné na neverejnom zasadnutí 6. mája 2015 v Bratislave o dovolaní obvineného N. L., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Andreja Bartakoviča, proti zneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. augusta 2014, sp. zn. 2To 75/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného N. L. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 19. júna 2014, sp. zn. 3T 141/2010, bol obvinený N. L. uznaný za vinného, v bode 1/ rozsudku, zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, v súvislosti s ustanovením § 138 písm. d/, písm. f/ Trestného zákona a v bode 2/ rozsudku z pokračujúceho prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, v súvislosti s ustanovením § 138 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

1/

4. januára 2007 v čase od 14.00 hod. do 15.30 hod. v obci Y, okres C., v rodinnom dome č. X pod zámkou, že dá farbičky mal. H. J., nar. XX. E.XXXX v C., žiačke 4. ročníka Základnej školy na Ulici H. v C., ju prilákal ku sebe, kde jej ukazoval pornografickú nahrávku, pričom jej hovoril, že je už v tom veku, aby sa z toho učila, dal jej dámske nohavičky, ktoré jej kázal, aby si ich pred ním obliekla, potom ju zvalil na gauč, začal jej nohavičky vyzliekať, hladkať ju po prirodzení, ktoré jej neskôr aj bozkával, potom sa jej snažil do prirodzenia vsunúť prsty, avšak s týmto prestal, keď mu povedala, že ju to bolí, neprestával však v jej hladkaní, následne si aj on stiahol nohavice a slipy po kolená a kázal jej, aby ho aj ona po prirodzení „škrabkala“ a ona mu vo všetkom vyhovelá, lebo sa bála, že pri kladení odporu jej spraví niečo horšie, pričom v ďalšom konaní mu zabránili rodinní príslušníci maloletej H. J., ktorí na

miesto prišli a začali búchať na okno rodinného domu N. L.,

2/

od 1. marca 2004 do 29. marca 2010 v obci Y, okres C., a všade inde kde sa zdržiaval, si neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine č. 94/1963 Zb. zákonov v úplnom znení a Zákona o rodine č. 36/2005 Zb. zákonov a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 9C 190/2001-13, zo dňa 3. decembra 2001 a rozsudkom Krajského súdu Košice II, sp. zn. 13 Co 424/1995-94, zo dňa 14. decembra 1995, a to prispievať výživným, na svoju dcéru Y. L., nar. XX. R. XXXX, sumou vo výške po 650 Sk mesačne, t. j. po 21,58 € mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, do rúk matky dieťaťa U. L. a toho času do rúk dcéry Y. L., nar. XX. R. XXXX v V., trvalým bydliskom V., aj napriek tomu, že za uvedené obdobie nikde nepracoval na území Slovenskej republiky, nebol evidovaný ako uchádzať o zamestnanie na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota. nepoberal na území Slovenskej republiky podporu pred nástupom do zamestnania, ani dávky v hmotnej núdzi, resp. iné dávky, ale bol zamestnaný na viacerých miestach vo Veľkej Británii, naposledy ako robotník, vo Vessex Foot-Gt Jarnat, Veľká Británia, čím mu vznikol na výživnom pre matku dieťaťa U. L. a následne pre svoju plnoletú dcéru Y. L. dlh vo výške 1 553,53 €,

pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T 27/2003, zo dňa 13. februára 2003, právoplatným dňa 4. marca 2003 za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v úplnom znení a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov.

Za to mu bol podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1, ods. 6 Trestného zákona bol obvinenému uložený aj trest prepadnutia vecí, a to 1 ks retiazky, ktorej vlastníkom sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obvinenému uložil aj ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. augusta 2014, sp. zn. 2To 75/2014, postupom podľa § 319 Trestného poriadku jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote dovolanie obvinený N. L., a to prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Andreja Bartakoviča. Dovolanie podal z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Trestného poriadku. Domáhal sa zrušenia dovolaním napadnutého uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. augusta 2014, sp. zn. 2To 75/2014, ako i zrušenia rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 3T 141/2010, z 19. júna 2014 a vrátenia vecí okresnému súdu s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Žiadal tiež, aby dovolací súd rozhodol podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku aj o väzbe.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku bol podľa dovolateľa naplnený tým, že v konaní mu bola odmietnutá možnosť vypočutia maloletej poškodenej. Výslovil názor, že pre potreby rozhodnutia vo veci samej, je nutnosť zistiť skutkový stav predmetnej veci. Neumožnenie vykonania tohto dôkazu, na ktorom je výlučne založené obvinenie, resp. obžaloba voči jeho osobe, podstatným spôsobom okliešťa možnosti účinného bránenia sa voči tvrdeniam poškodenej. Všetky ostatné dôkazy

sú len dôkazmi podpornými, vo vzťahu k výsluchu poškodenej a ako také by samy neobstáli. Namietal, že žiadny z ním navrhnutých dôkazov vykonaný nebol.

Svedeckú výpoveď svedka J. dovolateľ považuje za nezákonný dôkaz (§ 371 ods. 1 písm. g/), pretože svedok sa na výsluchy dostavoval pod vplyvom alkoholu, preto jeho výpoveď nemôže byť podkladom pre akékoľvek rozhodnutie v danej veci.

Obvinený L. dovolaním namietal aj výpovednú hodnotu znaleckého posudku, ktorý bol znalcom vypracovaný na jeho osobu, pretože znalec ho vyšetril za 30 minút.

K dovolaniu sa vyjadril len prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, navrhol, aby dovolací súd rozhodol, že nie sú splnené podmienky dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.

Z obsahu písomného odôvodnenia dovolania je zrejmé, že obvinený chápe dovolanie ako ďalší riadny opravný prostriedok, pretože dovolaním namietal predovšetkým to, akým spôsobom súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech. Je preto nevyhnutné v úvode uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Nie je možné, s poukazom na obvineným uplatnené dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

V dovolaní obvinený namietal, že konaním okresného aj krajského súdu došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné stíhanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie, a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správneho rozhodnutiu.

Právo na obhajobu primárne zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Tr. por.), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 Tr. por.) ako aj právo na povinnú obhajobu (§ 37, § 38 Tr. por.). Jednotlivé zložky práva obhajoby v širšom zmysle sú upravené v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr.

por., ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným (doplnenie dokazovania výsluchom maloletej poškodenej) a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (porušenia práva na obhajobu), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov, nemožno ním však (úspešne) napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní.

Obvinený L. v dovolaní nekonkretizoval, ktoré konkrétne ustanovenia Trestného poriadku mali byť porušené v rámci vykonávania dôkazov, ktoré by boli spôsobilé naplniť tento dovolací dôvod.

Dovolanie obvineného aj v tomto prípade teda smeruje ku skutkovým zisteniam, hodnotenie odborného posudku znalca a hodnotenie výpovede svedka J., ktorá okolnosť nemôže zakladať dovolací dôvod.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.